

gehouden openingsrede der tweede Vrije Universiteit in ons vaderland en aan de inwijdingsrede, vóór ruim 40 jaar gehouden, van de eerste, onze V. U., herinnerde Ds. v. d. Brink aan het doel van de beoefening der Chr. wetenschap. 't Gaat om Christus, pro rege, en inzonderheid bij de Calvinistische wetenschap, om de Souvereiniteit Gods.

Daarom kunnen wij bidden voor onze Vereeniging en hare Hoogeschool, gelijk onze Koning ons geleerd heeft: Onze Vader, die in de hemelen zijt, uw koninkrijk kome.

Ter toeleiding tot het gebed werd overdacht een woord des Konings over zijn koninkrijk en over onze roeping ten opzichte van dat koninkrijk. Matth. 11 : 12.

Nadat dit woord in zijn rijke beteekenis, ook voor onze Vereeniging en hare Universiteit, was ontvouwd, ging Ds. v. d. Brink voor in gebed.

Met het zingen van den avondzang werd daarop de bidstond gesloten.

Gezellig samenzijn.

Ook dit jaar was weer door de Regelings-Commissie gelegenheid gegeven aan de leden en begunstigers om elkander in gezellig samenzijn te ontmoeten.

Hoezeer dit op prijs wordt gesteld, bleek ook nu weer. Een groot aantal broeders en zusters hadden aan den oproep van de Commissie gevolg gegeven.

Door Mr. van Beeck Calken, eere-voorzitter van de Regelings-Commissie werd een woord van welkom gesproken, waarna men geruimen tijd gezellig bijeen bleef.

Jaarvergadering.

Donderdagmorgen 3 Juli, was de groote belangstelling voor deze vergadering al dadelijk merkbaar.

Toen de vergadering te 10 uur door den Curator Dr. J. C. de Moor, aan wien de leiding door Directeuren was opgedragen, geopend werd met het laten zingen van Ps. 90 vs. 1 en 9, was de groote zaal van het Jaarbeursgebouw tot in alle hoeken bezet.

De voorzitter las voor een gedeelte van 2 Samuel 6 en ging dan voor in gebed.

De openingsrede

van Dr. J. C. de Moor

luidde ongeveer als volgt:

Zoo zijt ge dan, aldus spr., weer vergaderd in het centrum des lands nadat ge in 1922 het Noorden (Leeuwarden) en in 1923 het Zuiden (Middelburg) met uw bezoek hadt vereerd. Indien daarin, natuurlijk onbewust, een symbolische gedachte gelegen is, dat ge ditmaal u allen wilt beijveren om uitersten te vermijden en het juiste midden te zoeken, is dat reeds een schoone belofte voor onze tegenwoordige vergadering, waarvan we allen hopen, dat ze vervuld zal worden.